

ת"פ 5952/07 - מדינת ישראל נגד ערן צוקרמן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5952-07-16 מדינת ישראל נ' צוקרמן
בפני כב' השופט אילן סלע

המאשימה מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי), ע"י גב' שירה אלהרר,
מתמחה
נ ג ד
הנאשם ערן צוקרמן
ע"י ב"כ עו"ד יהל בן עובד

פסק דין

אני מזוכה את הנאשם מהဟיבורה של תקיפות שוטר שיוחסה לו בכתב האישום.

כתב האישום ותשובה הנאשם

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של תקיפות שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 14.04.20, התקיימה הפגנה בכਬיש רבין בירושלים. הנאשם אשר השתתף בהפגיעה ועמד בקרבת השוטרים, זרק בקבוק מים, שהיה מלא למחצה, לעבר השוטרים אשר ביצעו מעצר של אדם אחר. בעת מעצרו, השtolל הנאשם ונזקן.

3. הנאשם כפר במיחס לו. בתשובתו לאישום ציין כי הוא נכח במקום המיחס לו אך לא השתתף בהפגיעה ולא היה חלק מהקהל שהוא במקום. הוא גם כפר בכך שזרק בקבוק פלסטיק וטען כי כלל לא השtolל במהלך המעצר שלו. לדבריו, השוטרים הם אלו שנתקטו לפני אגרסיביות.

המסכת הראיתית

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

המאמינה הצעירה עם עדויות השוטרים דוד כהן, רס"ל ליאור פרגיאן שנכחו במקום האירוע ועם עדותה של רס"ל הדס מזרחי שחקרה את הנאשם.

4. השוטר כהן סיפר בעדותו כי הגיע לאירוע שכונה "ליל הבנינים הגדול", במסגרת שירותו כפרש. בתחילת הפגנה הייתה ארכא מגן החלו חסימות צירום והיה צריך לפנות את האנשים מהכביש. בשלב מסוים, בהיותו על גבי הסוס, הוא הבחן בקבוצה של בלשים שעוצרים אחד מהפגנים, אז גם ראה בקבוק שנזרק "לעבר שוטר פנים". הוא הבחן בנאשם עם זkan ארון ירוק, וכשהנאשם הבחן בך שהוא ראה אותו, הוא נטמע מיד בתוך הממוון. לאחר מכן הוסיף ואמר: "ראיתי שהוא נדחף בין הממוון, זרק את הבקבוק והתקוף שלא אצל ראותו". בחלוף מספר דקות הוא הבחן שוב בנאשם וכיון אליו את צוות הבילוש. גם בפעם השנייה הנאשם הבחן בו וניסה להימלט אך צוות הבלשים עצר אותו. הוא אמד את המרחק ביןו לבין הנאשם ברגע זריקת הבקבוק בכ- 3-4 מטרים. בחקירה הנגידית נדרש לשאלת האם הבחן בנאשם זרק את הבקבוק והוא השיב בחיווב. הוא הוסיף כי ראה שהמשקה שהיא בתוכו השפץ לכל עבר, הפקק עף ונשפך ממנו נוזל.

5. השוטר פרגיאן סיפר בעדותו כי הפרש כהן הצבע על חשוד שהיה בין הרבה אנשים ואמר לו שהוא חשוד התפרע וזרק דברים. הוא ניגש יחד עם הפרש כהן, עצרו את הנאשם והביאו אותו למאהל של מד"א ולוחוקרים. שם, הנאשם נפל על הרצפה וצוות של מד"א טיפול בו. בחקירה הנגידית של השוטר פרגיאן את הטענה כי הם השליכו את הנאשם על הקרקע. כשנשאל האם הנאשם שפרק עליו מים השיב כי הרגש ששופכים עליו מים, אך הבקבוק לא פגע בו. לצד זאת הוא ציין כי היו עוד אנשים שלקחו בקבוקים ושפכו מים.

6. השוטרת מזרחי שגבתה את הودעת הנאשם, ציינה כי על אף שהוא בטוחה שלא נרשמו על ידה דברים שלא נאמרו על ידי הנאשם, היא אינה זוכרת את החקירה. היא הוסיפה כי לאחר החקירה שמעה את הנאשם מדובר בטלפון ואומר כל הזמן "משטרע" בהדגשת הסיפה "רע". בחקירה הנגידית נשאלת אודוטות הפעולות שביצעה לאייתו השוטר שהפגע מהבקבוק והוא השיבה כי בהפגנה נכחו שוטרים רבים ולא ניתן היה מקום לנסوت לאתר את השוטר.

7. אל מול עדויות אלו, הנאשם סיפר בעדותו כי הוא הגיע מביתו שביבנה ל"יום המריחאונה הבינלאומי" בגין סאק'ר בירושלים, בדרך לגן סאק'ר הוא נבלם במחסומי המשטרה שלא אפשרו את המעבר לגן. לדבריו, הוא הגיע עם שקית בתוכה הייתה שקית "במהה" ולא החזיק בקבוק מים. כשהשאלה מדוע שהשוטר יספר שהוא ראה אותו זרק את הבקבוק אם הוא לא עשה זאת, השיב כי היו סיבות רבות אנשים והוא היה בולט מאוד לעין ביניהם, בשל זקנו הארוך שהוא צבוע בירוק ושיערו הארוך מאד. משכך, ככל הנראה, השוטר טעה בזיהויו. הוא הוסיף וציין כי השוטרים לקחו אותו מבלי שעשה דבר, והם זרקו אותו לקרקע ודרכו על ראשו. הוא הוביל לאמבולנס מאוחר וסבל מכאבים וקוצר נשימה, בין היתר בשל כך שהאירוע התרחש חודשיים לאחר שעבר ניתוח. גרסה דומה נשמעה מפיו גם בחקירה במשטרה (ת/1).

דין והכרעה

8. למעשה אףו, לפניהו של שופט הוגש העדיף את ההחלטה של השוטר כהן כי הבחן בנאשם זרק את הבקבוק מול גרסת הנאשם כי לא זרक בקבוק בכלל לא החזיק בקבוק. לא מצאתי סיבת להעדי' את עדות השוטר כהן על פניו של הנאשם. מדובר

לכל היוטר בשתי גרסאות שקולות, אך גם אם היה מקום להעדיף את גרסת השוטר כהן, אין מדובר בהעדפה כזו שניית לומר שיש בפנינו ראיות מעבר לכלי ספקביר באשר לאשמה הנאשם.

9. אכן, כי לא מצאתי קשיים בגרסה הנאשם. לא בהכרח זריקת הבקבוק ולא בנסיבות שאפפו את האירוע. ב"כ המשימה הקדישה מספר לא מבוטל של שאלות סביב האירוע אליו הגיע הנאשם, "הפגנה" של "יום הבאנגים" על כביש רבין או "פקניק" שהיה אמרו להתקיים בגין סאקר עצמו חלק מ"יום המריחואנה". שני הצדדים לא הצדידו בריאות מספיקות שיש בהן כדי ללמד אוזות אירופיים אלו, האם אכן היו אמרויים להתקיים שני אירופיים? מה היה תוכנן של אירופיים אלו? וכיוצ"ב שאלות. כך או וכך, אני סבור כי יש בעניין זה קושי בגרסה של הנאשם. המשימה לא טענה, ועודאי לא הביאה ראיות לכך, שמדובר היה בהתתקלות אסורה. לפי הנطען, המשטרה מנעה מעבר לגן סאקר ונוצרה התקלות גדולה על כביש רבין המצוי בפתחו של גן סאקר. גרסתו של הנאשם כי הגיע מיבנה באוטובוס ושם פגעיו לגן סאקר ובנסיבות אלו מצא עצמו בתוך התקלות של כל אלו שלא הורשו להמשיך אל הגן, מקובלת עלי. הנאשם אינו תושב ירושלים וניסיונה של ב"כ המשימה להטיח בפניו מודיע לעקף את המתקהלים בשביבים צדדיים אינה רלוונטית בנסיבות אלו. לא מצאתי סתיירות בין גרסת הנאשם בחקירה המשטרה לעדותו בבית המשפט. הוא היה עקי בנסיבות העת, בתיוור האירוע, בהכרח זריקת הבקבוק, ובתיוור מעצרו על ידי השוטרים, מעצר שבוטפו פונה באמבולנס לבית החולים. בחקירהו, ביום 14.04.2014, אכן היה ידוע לו על "ליל הבאנגים", אך אין בכך לכך להעיד כי הוא ידע על אירוע זה בזמן אמת, ארבעה ימים קודם לכן.

10. גרסה זו עומדת אל מול גרסת השוטר, אשר לא ניתן לומר שהיא מינה, אך לא ניתן להעדיף על פני גרסת הנאשם, ועודאי לא באופן מובהק, כאמור. הוראת המחוקק היא כי במידה ונותר ספק סביר, מן הדין הוא לזכות, גם אם נותר מוקון בלב חשד כי הנאשם כן עבר את העבירה בה הואשם (ראו: תפ"ח (ח') 10-02-2019 מדינת ישראל פלוני (פורסם בנבו, 10.09.13)). "colnobaniannoano, ...לעומלאנגיעלאמתמוחלת. נשאפעבמאוד - ארלאנגיע" (דברי כב' השופט מישאל חישן בע"פ 6251/94 בואר נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(3) 124 (1995)).

11. מה גם, שיש רגילים לסבירה שהעלתה הנאשם, כי עינוי של השוטר כהן תפסו דווקא אותו מפני שהוא חריג מאוד ובולט בין המוני האנשים שמדובר, בשל זקנו הארוך שהיה צבוע בירוק ווערעו האורך מאד, שעיה שבאמת הוא רק עמד באחור ממוני הושלך הבקבוק. יש לציין כי בפעם הראשונה שהשוטר כהן מסר את גרסתו בבית המשפט (בטרם החל לענות לשאלות ב"כ המשימה המפורטות יותר) הוא סיפר: "...ראיתי קבוצה של בלבשים שטבטים מעצר, ועוד ראיית בקבוק שנזרק לעבר שוטר פנימם, ראיתי את הבוחר עם זקן ארוך יירוק, כשהוא ראה שהבחןתי בו הוא מיד נתמע בעיניו...". אכן, לאחר מכן הוא ציין כי הבחן במשפט בנאשם זורק את הבקבוק, אך הלשון בה נקט לראשונה כשמספר עצמו ללא שאלות מפרטות, על פי פשטota, תומכת בסבירה שהעלתה הנאשם כי השוטר כהן הסתכל למקומות זריקת הבקבוק מיד כשהבחן בו נזרק ואז הבחן בנאשם עם זקן ארוך יירוק. מכל מקום, יש בכך כדי להגדיל את הספק הקיים כאמור, ממילא.

12. אכן, אין מחלוקת כי בסיום חקירת הנאשם במשטרה הוא דבר באופן מזולזל ובלתי ראוי אל החקירה מזרחי ועל המשטרה, אותה כינה "משפט-רע" (ת/2). ואולם, בהתנגדות זו כשלעצמה אין כדי ללמד כי גרסתו באשר לאירוע אינה אמת.

13. אצין רק כי בחלוקת שנתגלה בין ב"כ הצדדים אודות הרשות בפרוטוקול מפיו של השוטר כהן בעדותו בבית המשפט: "ראיתי בקבוק נזרק לעבר שוטר לפנים" - האם יש לקרוא "לפניהם" ומכאן כי השוטר כהן ראה את הבקבוק פוגע בפניו של שוטר שעוזתו אינה ידועה, כתענת ב"כ המאשימה, או שיש לקרוא "לפניהם" כשהשוטר כהן לא העיד על פגעה של הבקבוק בשוטר כגרסת ב"כ הנאשם - דעתך כדעת ב"כ הנאשם. גם עדותו של השוטר כהן וגם עדותו של השוטר פרגיאן שמו את הדגש על המים שהשפריצו מהבקבוק. השוטר כהן סיפר כי ראה שהמשקה הייתה בתוך הבקבוק השפרץ לכל עבר, הפקק עף ונשפך ממנו נוזל. עדות מפורשת ומפורטת זו מלמדת כי השוטר כהן הבחן בבקבוק נזרק ואת המים משפריצים מתוכו ובדק ראה את העיקר. לא בפגיעה בקבוק בפניו של שוטר (גם אם אכן אמר "לפניהם"). השוטר פרגיאן סיפר בעדותו כי הרגש ששופכים עליו מים, ואף שלא טען כי מדובר באותו בקבוק שזרק הנואם לפני טענת המאשימה, ההתרשםות היהת כי לא היה מדובר בפגיעה הבקבוק בשוטר. מה גם, שאין שוטר שהheid כי הבקבוק פגע בו. אך מעל הכל - ומתעם זה סבירתי כי אין צורך לזמן בשנית את השוטר כהן להבהיר את הספק שנפל בדבריו הכתובים (לצד העובדה כי מילא לא השתכנעתי במידת הנדרשת כי הנאשם הוא זה שזרק את הבקבוק, כאמור) - כתוב האישום עצמו אינו מתאר פגעה של הבקבוק בשוטר, ולמעשה אף לא מתאר פגיעה מים מהבקבוק בשוטר (שגם בכך יש כדי להקים את יסודות עבירות התקיפה). בכתב האישום נכתב רק: "הנאום... זרק בקבוק פלסטיין אשר מחזיתו מלאה במים לעבר השוטרים אשר ביצעו מעצר של אדם אחר". האותו לא. באופן שעובדות כתב האישום עצמו מקיימות רק את יסודות העבירה של ניסיון לתקיפה.

בשים לב לכך האמור, לא הוכח ברמה הנדרשת בפליליים כי הנאשם הוא זה שזרק את הבקבוק ואני מזכה אותו מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ד בטבת תשע"ח, 01 נובמבר 2018, במעמד המתיצבים.